

РЕШЕНИЕ

№ 6352

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4647** по описа за **2022** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на „Финансова къща Евър“ АД, чрез адвокат В. срещу решение № 1059/24.03.2022 г., постановено по нахд. № 12157/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 96 състав, с което е потвърдено НП № Р – 10 – 651/04.08.2021 г., издадено от заместник – председател на Комисията по финансов надзор (КФН), с което на касатора на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1-во във вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за извършено нарушение на чл. 100ж, ал. 1, т. 7 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

В касационната жалбата са наведени доводи за неправилност и на оспореното решение поради противоречието му с материалния и процесуалния закон. Моли съда да отмени обжалвания съдебен акт изцяло.

Касаторът - чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в касационната жалба. Претендира присъждане на разноските по делото за две съдебни инстанции.

Ответникът- Комисия по финансов надзор, в съдебно заседание, чрез юрисконсулт Г., оспорва жалбата. Счита решението на СРС за правилно. Поддържа представения по делото отговор на касационна жалба.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си първоинстанционният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания, разгледани в съвкупност с приобщените по реда на чл. 283 НПК писмените материали по делото, допринасят за изясняване на фактическата обстановка. Въз основа на нея районният съд е приел, че „Финансова къща Евър“ АД не е изпълнило задължението си в срок от 14 дни от изтичането на срока за представяне на отчета по чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК за трето тримесечие на 2020 г., но не по – късно от 13.11.2020 г. да представи пред КФН информация, че „Топлофикация – Русе“ АД не му е предоставило отчет по чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК за трето тримесечие на 2020 г.

Прието е, че с изложеното е извършено административно нарушение на разпоредбата на чл. 100ж, ал. 1, т. 7 от ЗППЦК на 14.11.2020 г.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р – 06 – 154/04.03.2021 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение действително е извършено, поради което е потвърдил оспорения административен акт.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Настоящата инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Настоящият съдебен състав не споделя направените от СРС правни изводи, тъй като счита, че към датата на нарушението касаторът още не е придобил статута на довереник на облигационерите на емитента „Т. Р.“. Това е така, защото видно от

споразумение към договора за изпълнение на тази функция от 24.09.2020 г., договорът влиза в сила от датата на представяне на доказателства за изпълнение на задълженията от страна емитента по чл. 4, ал.3 от договора, т.е. след представяне на нотариалния акт за учредената в полза на касатора ипотека на 29.12.2020 г. Съгласно разпоредбата чл. 100а, ал.1 от ЗППЦК първично публично предлагане на обезпечени облигации, за които има задължение за публикуване на проспект, се допуска, ако емитентът е сключил договор с довереник на облигационерите. В случая „Топлофикация Русе“ АД е такъв емитент, за който е одобрен проспект за публично предлагане на ценни книжа с решение № 848-Е от 03.10.2014 г. на КФН. Следователно към този момент е имало действащ договор с довереник. На 24.09.2020 г. е сключен нов договор с довереник – „Финансова къща Евър“ АД. Според чл. 4, ал.3 от този договор емитентът представя на довереника всички документи, удостоверяващи факта на учредяване и вписване на ипотеката по ал. 1 (нотариален акт), както и удостоверение, че е първа по ред. Срокът за учредяването и вписването на ипотеката е до 10 работни дни от сключване на договора. Към последния на същата дата е сключено допълнително споразумение, според §1 от което договорът влиза в сила от датата на представяне на доказателства за изпълнение на задължението от страна на емитента по чл. 4, ал.3 от договора. По преписката е приложен нотариален акт № 153, том VI, рег. № 8778, дело № 669 от 29.12.2020 г. След като действието на договора е отложено и зависи от представянето на определени документи, то изводът е че същият не е бил в сила нито към датата на сключването му, нито към края на третото тримесечие на 2020 г., нито в 14-дневния срок след изтичане на това тримесечие, поради което не са настъпили правата и задълженията на страните по него, включително за представяне на отчет от емитента в срока по чл. 100е, ал.1, т.2 и за представяне на информация на съответния регулиран пазар от доверителя по чл.100ж, ал.1, т.7 от ЗППЦК. Във връзка с изложеното съдът счита, че непредставянето на информация от страна на касатора не представлява нарушение на задължение по ЗППЦК, за което неправилно е санкциониран с процесното наказателно постановление.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се отмени НП.

По разноските:

В хода на касационното производство от страна на касатора е отправено искане за присъждане на разноски за две съдебни инстанции, съгласно представен списък – а, именно в общ размер на 1 080.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, от които 540.00 лв. за процесуално представителство пред СРС и 540.00 лв. за процесуално представителство пред АССГ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1059 от 24.03.2022 г., постановено по нахд № 12157/2021 г. на Софийски Районен Съд, НО, 96 – ти състав.

ОТМЕНЯ НП № Р – 10 - 651 от 04.08.2021 г., издадено от издадено от заместник – председател на КФН, с което на касатора на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1-во

във вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за извършено нарушение на чл. 100ж, ал. 1, т. 7 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

ОСЪЖДА КФН да заплати на „Финансова къща Евър“ АД сумата в размер на 1 080 лв. представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.